

[Gøting.]

Folketinget kender kommunernes stilling til hovedprincippet, og den er der måske ikke noget at sige til ud fra kommunernes synspunkt. Her må der imidlertid som for øvrigt ved alt, hvad vi beskæftiger os med her i tinget, anlægges et samfundsmæssigt synspunkt, og det må som allerede sagt føre til den principielle kompetenceudvidelse. Imidlertid finder jeg det rigtigt, at kommunerne får lejlighed til at udtale sig om det nærmere formulerede forslag, når det foreligger, med andre ord udtale sig om de enkelte paragraffers heldige eller eventuelt uheldige sider. Den ret må vi tilkende de folk, der kommer ind under loven.

Jeg fremsatte ved første behandling bemærkninger om, at vi nødigt så ombudsmandens arbejdsområde bugne ud over alle grænser. Der må være en grænse for, hvor små sager han skal kunne tage sig af. Disse betæneligheder er imødekomet for det første gennem ombudsmandens udtalelser i så henseende, men også — hvad der måske i det lange løb er nok så skudsikkert — gennem den foreslåede ændring, hvorefter klage over afgørelser, der kan ændres af højere administrativ myndighed, ikke kan indgives til ombudsmanden.

Jeg vil gerne, ligesom tidligere ærede ordførere har gjort det, stærkt understrege, at denne bestemmelse ikke betyder nogen indskrænkning i ombudsmandens kompetence, selv om den også kommer til at dække ombudsmandens nuværende arbejdsområde, statsadministrationen. Han kan stadig helt frit gribe ind, hvis han, om jeg så må sige, får mistanke om, at noget er galt. Jeg finder den foreslåede ændring af paragraffen helt rimelig og naturlig. Den giver os en vis garanti for, at ombudsmandens tid ikke spildes eller optages af rene latterligheder eller petitesser.

Eftersom udvalget på grund af de omfattende drøftelser og undersøgelser, der har fundet og skal finde sted, ikke har kunnet nå frem til et fuldt udarbejdet forslag, kan vi fuldt ud tilslutte os, at revisionsfristen udskydes til 1959-60. Det skulle give den tilstrækkelige tid til at gøre arbejdet færdigt. Alt i alt finder vi den udvikling, sagen er inde i, tilfredsstillende, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne tilslutte mig det ærede medlem hr. Per Hækkerups bemærkninger om betænkningen. Det forekommer mig, at den er mønstergyldig, at den tager hensyn til de berettigede ønsker, der kan være angående oplysninger og materiale vedrørende forslag, der har været til behandling i et udvalg.

Dernæst vil jeg minde om, at den kommunistiske gruppe ved første behandling udtalte sig for, at man ikke skulle gennemføre den ændring af § 1, der er foreslået. Vi har den opfattelse, at man snarere skulle udvide paragraffen til at tage dommerne med, i alt fald dommernes virksomhed i almindelighed, men det er jo ingenlunde blevet tilfældet. Vi har ikke haft nogen som helst forhåbning om, at man i udvalget ville røre ved det spørgsmål. Vi var klar over, at den ændring, der var foreslået, ville gå igennem.

Derimod havde vi et vist håb om, at et andet ønske, jeg på gruppens vegne har fremsat, kunne gå i opfyldelse, nemlig ønsket om at udvide ombudsmandens virkefelt til også at omfatte kommunerne. Jeg forstår jo, at der er enighed om, at man skal nå frem dertil, og at det udelukkende er det store materiale, der skal gennemgås, som er skyld i, at vi ikke allerede er nået frem til en løsning heraf. Jeg må hilse med tilfredshed, at man har taget fat på spørgsmålet med en løsning for øje, og jeg regner med, at vi ret snart i det næste folketingsår vil komme til at stå over for et forslag, som sikrer, at klager over kommunernes optræden over for medborgere kan indbringes for ombudsmanden, således at de pågældende herigennem kan få den støtte, som ombudsmanden er i stand til at yde.

Hvad ændringsforslagene angår, må jeg sige, at også den kommunistiske gruppe kan gå ind for revisionsbestemmelsen, men det forekommer os ikke rimeligt, at man tager ændringsforslag nr. 1 med. Jeg ser ikke nogen som helst saglig begrundelse for, at det tages med i denne omgang. Jeg kan end ikke se, at det vil være nødvendigt i anden omgang, når man kommer med udvidelsen af ombudsmandsordningens område. Vi finder, at den indsigelse, som ombudsmanden reelt har gjort, var berettiget. Hvis det var fra ombudsmands-